

بررسی و مقایسه شیوع سزارین و علل مرتبط با آن در بیمارستان امام رضا در سال های ۸۷-۸۶

نوشین سنجری^۱، سارا دایی چین

مقدمه: سزارین یک روش ختم بارداری در مواردی است که مادر قادر به انجام زایمان طبیعی نیست. این عمل نقش مهمی در کاهش مرگ و میر مادر و جنین طی قرن گذشته داشته است، در حال حاضر میزان سزارین در کشورهای توسعه یافته کاهش یافته اما در کشور ما حداقل ۳۵٪ زایمان ها با این روش انجام می شود. با توجه به اهمیت موضوع بر آن شدیم تا شیوع و علل سزارین در مددجویان به م. آ. د امام رضا در دو سال متوالی ۸۷-۸۶ را بررسی و مقایسه کنیم.

مواد و روش ها: اطلاعات این مطالعه توصیفی - تحلیلی از بررسی ۶۵۲۳ مورد پرونده که جهت زایمان به بیمارستان مراجعه نمودند، توسط چک لیست طراحی شده جمع آوری گردید و با کمک نرم افزار SPSS آنالیز شد.

یافته ها: در سال ۸۶ از میان ۳۰۷۶ زائو مراجعه کننده، ۱۱۶۶ نفر (۳۸٪) زایمان طبیعی و ۱۹۱۰ نفر (۶۲٪) سزارین شدند. در سال ۸۷ از ۳۴۴۷ نفر حدود ۱۲۷۱ نفر (۳۷٪) زایمان طبیعی و ۲۱۷۶ نفر (۶۳٪) سزارین شدند. شیوع در دو سال در گراویدیتی ۱ بالاترین بود. شایعترین علت در دو سال سزارین تکراری با میانگین ۳۳٪ و کمترین علت دکولمان و جفت سرراهی بود. نکته جالب دومین علت سزارین در سال ۸۶ مربوط به CPD در حالی که در سال ۸۷ علت زمینه ای و بیماری داخلی این رتبه را به خود اختصاص داد و CPD سومین علت بود.

نتیجه گیری: سزارین به عنوان یک روش جراحی جایگزین زایمان طبیعی محدود به شرایط خاص است. بیشترین علت سزارین، تکراری بودن آن است. برای رفع این معضل تکنیک زایمان طبیعی بعد از سزارین، بالا بردن آستانه اطمینان مادران نسبت به زایمان طبیعی از طریق تشکیل کلاسهای آمادگی برای زایمان، ورزش های دوران بارداری، کنترل و اداره درد طی لیبر، انجام زایمان فیزیولوژیک و زایمان در آب پیشنهاد می گردد.

واژه های کلیدی: زایمان سزارین، عوارض، شیوع

^۱ دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه